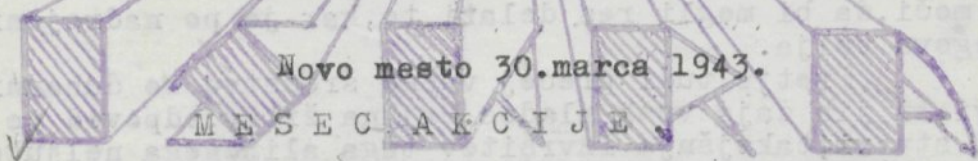

Izdaja I.novom.
jata.

Izhaja
vsak teden.

Št.6.

Novo mesto 30.marca 1943.

L.IV.

M E S E C A K C I J E

Kakor Cerkev,tako tudi KA potrebuje,da se od časa do časa vrže v večji zagon,v močnejše delo.Kot post ali advent pusti za seboj neki duhovni napredek,tako nam tudi MA da povečane moč,da imamo več uspeha tudi pri običajnem trudu.

MA se je pričel.Kaj pa hoče od nas?Ravno to,da se notranje in zunanje okrepimo.Napredevati moramo v duhovnem življenju,načelná se moramo utrditi,v vzgoji okrepiti.Naša osvajalnost se v MA poveča,pomnoži se pa tudi stik med mladci,naše prvo naravno sredstvo.Med dijaki si moramo pridobivati novih prijateljev,novih naročnikov in odjemalcev za naš tisk.To se naši nameni v splošnem.Cilj,ki smo si ga letos postavili, pa je pokazati našim in nasprotnim dijakom smisel pravega študija,boj proti lenarjenju,boj popivanju in krokanju;boj kvantanju in preklinjanju v razredu.

To so torej naši cilji v kratkem.Poglejmo pa še sredstva,da jih bomo znali uporabljati.Dvojna so,nadnaravna in naravna.Predvsem se važna nadnaravna."Sine me nihil potestis facere," je dejal Jezus.In kje smo mladci bolj brez moči,kakor ravno v boju za Kristusovó kraljestvo,če nam On sam ne bo pomagal.Pomagal pa nam bo le,če ga bomo goreče in vstrajne prosili.

Prve nadnaravno sredstvo je sv.maša.S to edino daritvije nove zaveze smo začeli in bomo končali MA.Sv.maše se mora mladeč udeleževati vsak teden poleg nedelje vsaj še dvakrat.A to je minimum.Pravi mladeč pa se zaveda,da se pri sv. Maši daruje sam Jezus svojemu Očetu za

nas grešnike, zato bo šel vsak dan. Pa ne samo to. Združil se bo z Gospodom vsak dan, saj je to največja čast in sreča, ki jo moremo doseči tu na zemlji, in vir vse moči in vsega blageslova za naše apostolsko delo.

Druga važna nadnaravno sredstvo je kratka zasebna molitev. "Karkeli beste presili Očeta v mojem imenu, vam bo dal," nam zagotavlja Gospod. Naše delo ni lahko. Saj vsak dan ve, kako težko je včasih ubogati nadrejenega in izvršiti naročilo. V molitvi pa presimo Očeta milosti in moči, da bi mogli res delati to, kar je po nadrejenih njegova volja.

Tretje tudi precej važno sredstvo so duhovni darovi, ki jih daje vsaj mladec. Majhna žrtev, odpoved te ali oni stvari, takejšnja izvršitev tega ali onega neljubega naročila, študij, še kaka posebna molitev, radovoljno prenašanje vseh neprijetnosti čez dan, vse to do majhni darovi, ki jih pa Jezus rad sprejme, in tudi obilno blageslovi.

Še eno desti važno sredstvo je tudi, da pritegnemo znance, ki so KA naklonjeni, km molitveni alčiji. Zakaj čim več jih bo, ki bodo naše prošnje pri Begu podpirali, tem bolj getove nas bo uslišal.

Poleg teh sredstev, ki so vsa obvezna, pa imamo še druga, ki niso ukazana, ampak le priporočena. Tako sredstvo je, da vsi mladci, ali pa vsaj jata, daruje petkovo in nedeljsko sv. obhajilo v namen MA. Drugo je, da mladci sami zbere za sv. maše, ki se potem daruje v namen MA. Podobno sredstvo je, da se mladci ene podajte ali jate skupno udeležijo kake sv. maše, ali pa opravijo kratke molitev v kaki kapeli.

Ta sredstva so neobvezna, le priporočena. Vendar so tudi ta važna, saj so nadnaravna, a brez teh je naš uspeh nemogoč.

PARTIZANSKA KULTURA

Bila je v nekem kraju na Dolenjskem. Kakor marsikje drugje tako se tudi tu partizani zažgali šole, "zaradi javne varnosti". Šola je zgorela, a pred ljudmi se je bilo treba opravičiti, jih pomiliti in prepričati, da so imeli prav. Res je naslednja nedelje tankajšnje "sveobodno" ljudstvo takoj po prvi maši morale poslušati goveričenje partizanskega ljudskega komisarje. Ves gover je izvenel v eno

samo telažeče fraze: "Kaj zato, če je šola zgorela! Takoj ko be mir, bomo sezidali drugo večjo, lepšo in boljše." To je bilo za pametnejše ljudi, ki se zavedajo, da šola le ni samo ustanova za preživljanje učiteljev ljudskih šol, ki lahko zgori, ko učitelji postanejo ljudski komisarji!

Po deseti maši pa se ljudje videli drugo stran "resnice". Najbrž zato, da bi razveselili otroke, so partizani vrgli v svet res pravo resnico. "Kaj nam je pa šole treba! Mi ne rabimo študiranih ljudi."

Tako torej! Tista peščica znanja, ki ga dobiš v ljudski šoli, zadostuje, da si "študirani". Ker pa študiranih ljudi ni treba, tudi ljudskih šol ni treba.

Kaj bi nam odgovoril kak naš tovariš, zastopnik pozitivne znanosti, če bi ga vprašali, zakaj on spleh študira, ko pa študiranih ljudi ni treba.

KAKO NAJ ČITAM.

Pogovorimo se še, kako pišemo lepe misli ali originalne primere. Lahko na več načinov. Najbolje je, da vzamemo polp papirja, ga razdelimo na štiri dele. Za vsakim citatom je treba označiti v katerem delu in na katerem mestu smo ga našli. Zapišimo torej :1.) pisateljevo ime, 2.) naslov knjige, 3.) kdaj in kje je izšla, 4.) stran, na kateri je izpisani citat! Pri pesmih zadostuje naslov pesmi in ime pesnika. Če navajaš kaj iz kakega govora, povej, kje ga je govoril ob kaki priliki in kje! Ako breme v tujem jeziku pisano delo, zapišemo vedno v originalu! Listke, na katere smo napisali naslov uredimo po abecedi, da jih bomo vedno lahko našli!

Poleg te metode pa bi bilo dobro, da bi imel vsak kdaj še poseben zvezek. V njem bi po avcednem redu pisali n.pr. delo, svoboda, volja, značaj in podobno. Pod vsako izmed teh besed bi označili knjige in strani, kjer je pisano o tej stvari. Tako bomo vedno vedeli, kje lahko kaj dobimo.

V prostem času večkrat prebirajmo svoje kartoteke, da si bomo osvojili čimveč lepih misli. Pomislimo kakšen zaklad bi imeli, če bi brali tajo že v nižji gimnaziji in potem vse svoje življenje! Če bomo čitali s persom v roki, ne bomo nikoli v zadregi, kadar bo treba napisati kako razpravo o tem ali onem vprašanju ali sestaviti govor.

ed [...]
...
Vsakdo mora priznati, da se danes zelo veliko greši, morda še več kot v predvojni dobi. Tudi mi mladci velikokrat in še prav hudo Boga žalimo, da si ga ravno mi moramo prav posebno ljubiti, ker imamo za nalogo, da pridobimo ljudi za Kristusa.
Ljudje grešimo, čeprav se zavedamo, da z grehi Boga žalimo, četudi smo poučeni o božjih in cerkvenih zapovedih, kaj je greh in kaj ne. Pred grehom ne straši ljudi niti državni zakon. - In zakaj vendar ljudje vedno greše? Zato, ker se vedno v strahu; kaj bodo ljudje rekli... Torej zato, ker se boji svoje okolice, javnega mnenja. Ne boje se Vsemogočnega in neskončno pravičnega Boga, ampak sodbe pokvarjenega, v blato pregreh zakopanega okalja. Če ne hodiš z dekleti po skrivnih krajih, te obsodi okalje kot posebno pojavo sredi dvajsetega stoletja. Če ne zahašaš v gostino in krok, če v šoli ne podpiraš študentske lenobe, si takoj nekrščanski, nesocialni, češ da gledaš le za svoje dobro.

Tudi mi mladci se te sodbe zelo bojimo. Marsikdo bi rad križev pot molil, pa mora v cerkvi houiti od postaje do postaje; in če pride kdo v tem času v cerkev, pa te vidi, si ti misliš: "Pa me je videl! Se tako mlad je pa se že hlini in moli križev pot, ki je samo za stare ženske, ki niso več za drugo rabo kot za v cerkev." Toda mladec je mladec. On se ne ozira ne na levo ne na desno, ampak dela tako, da bi pridobil čim več duš zopet za Kristusa.

++++++
Bodimo veseli, da smo mladci! Vzgoja nas bo izoblikovala v močne, jeklene značaje, da bomo bolj ljubili delo kot lenobo, bolj krepostá kot naslado. Odvrnila nas bo od nizkotnega poželenja in nas navdala s hrepenenjem po višjih ciljih in nas očistila s žrtvami in samopremagovanji.

R e k o l e k c i j a bo v nedeljo 11. aprila 1943.
Pripravite udeležbo odstranite ovire.
Poskrbeli bomo, da pride vsak dijak do dobrega molitvenika.